

Bares és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer:
v a s á r n a p.

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos
Szilágyi György.
Telefon 46. →← Telefon 46.

Egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
negyedévre 2 kor.
Nyilttér soronkint 40 fillér.

Amiből élünk.

Nem akarunk ezuttal arról beszélni, amit a statisztikai hivatal legutóbb is kimutatott, hogyan veszünk, pusztulunk, sokan tuberkulózisban, még többen kivándorlási betegségben. Nem is arról szólunk ezuttal, hogy az egyke-rendszer hova-tovább odaviszi ezt a tejfel-mézzel folyó Kanaánt, hogy sokkal több magyar lesz a föld alatt, mint a földön, de megdöbbenünk, ha a statisztika ama lapjait olvassuk, melyek jelentik, hogy a kórházak mind tele vannak s az orvosoknak annyi a dolguk, hogy azoknak több ezerre rugó száma Budapesten még kevésnek bizonyul, s a Karlsbadba évente robogó magyarok száma meghaladja a sok ezeret. . . Nincs azon esodálkozni való, hogy a magyarok nagy hanyada Karlsbadba megy a gyomrát kurálni, azon sem esodálkozunk, hogy a lakosság számának kétharmada gyomorbeteg. Nem eszik a magyar sokat, mint mondani szokás, hanem rosszat eszik! S ez a baj! Ez a mi hatóságunk vétkes mulasztása!

Az embert elhagyja békétü-rese és flegmája, ha annak kutatásába hatol, mit is eszik az ember a fővárosban a nagytöbbszint a magyar vidéken is. Egbekiál ó bün az a nemtörődömség mely vel a mi hatóságaink az élelmiszereket kezelik, azaz, hogy nem kezelik. A nehéz megélhetési viszonyok mellett, a hallatlan drágaság mellett nemesak, hogy alig tudjuk előteremteni a megélhetéshez szükséges minimumot, de hozzájárul ehhez az a megdöbhentő körülmény, hogy mindaz amit drága pénzen veszünk: hamisított, mérgezett, silány cikk.

Folyton majmoljuk Bécsét; amit ott rosszat találtunk, azt nálunk rövid időn belül meghonosítjuk. De a mi jót az osztrák főváros termel, arról nem veszünk tudomást, mert nálunk senki semmiért sem felelős.

Bécsben törvény tiltja az élelmiszerhamisításokat. Szigorú fog-ságba vetik azt, akit másodikban rajtacsipnek azon, hogy élelmiszert hamisított. Nálunk elítélik 50-500 korona pénzbírságra azokat akik ily uton százezreket szereztek s ők vigan folytatják kisded hamis

játékaikat. Tavaly a bécsi Rotundában élelmiszerkiállítást rendeztek. Külön pavillonokban mutatták be a hamisított dolgokat az árpától a zsirig. . . Hallatlan hogy miket látunk itt analizálva, sterilizálva, vegyelemmezve, nagyítva, kicsinyítve, mikroszkopikus üvegburák alatt. De a hatóság éber esze és figyelme, gátat vetett Bécsben az ember legfontosabb szerve: a gyomor ellen intézett gyilkos támadásoknak. Állandóan hatósági közegek járnak meglepetésszerűen boltról-boltra, hol civilben, hol uniformisban, megvizsgálják az üzletben feltalálható mindennemű élelmiszert s jaj annak, akit hamisításon rajtacsipnek. Sohasem hallottam még esetet, hogy a mi hatóságaink felkerestek volna egy tejcsarnokot egy fűszerkereskedést, hogy az ott eladásra kerülő élelmiszereket megvizsgálják. De-hogy! Nálunk a hatósági közegek csak az adóintőczédulákat viszik szét! Nálunk csakis a vásáresarnokokig terjed az éber figyelem.

Nem lehet célunk e cikkely szük keretében elemezni mindazokat a hamisításokat, melyeknek napról-napra tanui vagyunk. De

TÁRCA.

Az első napok.

— A „Bares és Vidéke” eredeti tárcája. —

Komorovesák kapitány a kaszárnya kapujából visszakiáltott őrmester ur Solyomnak:

— Őrmester, öltöztesse fel az ujoncokat! Én nemsokára visszajövök, akkor minden rendben legyen.

— Igenis kapitány ur — mondotta Solyom s aztán mindjárt rengeteg intézkedést tett a parancs végrehajtására.

Mert az ujoncok öltöztetése nem valami egyszerű dolog. Ezt ne gondolja senki. A katonaruhát a legény nem veheti csak úgy egyszerűen magára. Nem suba az, se nem szürkankó. Parádéja van ennek is, mint minden katonadolognak. És pedig olyan parádéja, hogy holtig emlékszik reá a regruta.

Az ezred borbélyja veszi őket először gondjai alá. Leborotválja, lenyírja valamennyit, mint juhász szokta a birkákat. Mert katonának szakált csak különös engedelemmel, egy centiméternél hosszabb haját pedig semmiféle engedelemmel nem szabad viselni. Így mondja a reglama, ennek pedig engedelmeskedni kell. Nagy munkájában az öreg katonák segédkeznek

a borbélynak. Az ő kezük nem olyan biztos ugyan, mint a borbélyé, négy-öt helyen be is vágják a regruta arcát, de ez katonadolog. Az ütést, vágást meg kell szokni a katonának, hátha a csatában vágják meg? Legalább nem ijed meg egy kis sebtől, ha hozzá szokik akkorára.

A kaszárnya fürdőjében ezalatt vizet melegítenek számukra s vízben, gőzben megfürdetik őket. Ne legyen rajtuk egy porszem se, amit hazulról hoztak magukkal. Alsó, felső ruhákat is elveszik s durva kinstárit adnak helyette. A hazulról hozott gunyákat pedig összepakolják, egy fehérnemű darabra rátejték a legény nevét s fölviszik a kaszárnya padlására. Ott porlódik három esztendőig, vagy addig, míg a legény kiszolgálta idejét.

Mikor így tűzön vízen megizzultak, akkor előhozatja őrmester ur Solyom a katoná muadért. Ócska, rongyos mündér Szunyoghálósnak se volna már jó. Nem esoda, hogy ócska, hogy rongyos, hisz tizenkét esztendő óta szagattják, varrják, tisztítják a regruták. Hej, sok mindent tudna elbeszélni ez a mündér, ha beszélni tudna.

De jó ez a regrutának. Örüljön, hogy ilyet is kap. A jobb mündér kell az altiszteknek s az öreg katonáknak. Majd lesz nekik is, ha a harmadik évet szolgálják.

Mikor lesz ez még, ha ugyan egy-

általán lesz, azt papiroson se lehet kiszámítani. Nem tudja még az öreg katona se, pedig ez már csak sokat tud. Csak azt tudja, hogy annyi tengersok napja van még hátra a regrutának, mint ahány fényes csillag ragyog tiszta őszi éjszakákon az égholtozaton.

Őrmester ur Solyom egyenként előszólítja a regrutákat s kiosztja közöttük a ruhadarabokat. Sapkát, bluzt, nadrágot, két pár bakancsot. Egy párt a feketéből, egy párt a sárgából. Az télire s parádés alkalmakra, ez nyárára való. Mértéket egyről sem vesz, csak úgy szemre becsüli meg.

Minek is venne? Nem szabó ő, a tizenharmadik öregapja se volt az s ezek a regruták se kényeskedő ficsurok, hanem hazát és királyt védő katonák. Meg aztán mérheti azt a szabó, akinek alakja, teste nincs, nem áll meg azon tisztességesen a szentek palástja se. A katonán azonban minden mündérnek jól kell állani. Azért katona, hogy jól álljon rajta a ruha. Az, ha nagy egy kicsit a sapka, a nadrág, a bluz vagy a bakancs, nem tesz semmit.

— Majd belé nész fiam! — így vigasztalja a regrutát. De azért az se tesz semmit, ha kicsi a sapka, feszes a nadrág, vagy szük a bluz, meg a bakancs, mert akkor meg így vigasztalja:

— Nem tesz semmit fiam, pár hét alatt úgy is lesóványkodik.

hogyan a legfontosabb táplálékkal, a tejjel minő galádságok történnek, azt már nem hagyhatjuk szó nélkül. Mert a tej a gyermeknek, úgy mint a felnőttnak egyaránt legfontosabb, legszükségesebb tápláléka. Tizenhat krajcárért veszi feleségem plombált, pergamennel bevont üvegben a tej literjét. A napokban reggel felforraltam a szakácsné a tejet. Égbekiáltó látvány tárult e procedura után szemünk elé . . . Egy ujnyi magasságban szürkésfehér, vizes folyadékot láttunk, a lábas fenekén pedig lisztes, pépes, festékes üledék maradt. Ezt iszszuk mi szegény budapestiek, ha nem vagyunk abban a szerencsés helyzetben, hogy a tej összefut és kiönthetjük! Egy barátom a napokban egy elsőrendű kávéházban egy pohár tejet kért, s amiután megízlelte, a földre öntötte. Történetesen ez a barátom éppen Karlsbadból érkezett haza.

Hogy a lisztet, a szalámit, a cukrot stb. hogyan, mivel hamisítják nálunk, arról nem is akarok beszélni.

A bécsi élelmiszerkiállítás bizonyára nem tanulmányozták a mi hatóságaink, de külföldre, Amerikába mindenféle bolondügyben, semmitmondó jelentőségű tárgyban küldünk delegátust . . .

Nem lesz ez másképp, amíg az élelmiszerhamisítást törvényhozásilag büntetnek, vagy legalább vétségnek minősítik; de addig még igen sok dolgot adunk az Entreprise des pompes funébresnek

H I R E K.

— **Kinevezés.** Junkunez Sándor lakócsai segédjegyzőt helyettes anyakönyvvezetővé nevezte ki, Somogyvármegye főispánja teljes hatáskörrel.

— Csákót is ad a regrutáknak. Nehezet mint a kő, keményet, mint a vas. Rózsája alatt ott berzenkedik a kétféjű sas.

— Jó-e a csákó öcsém? — kérdi a regrutát.

— Kicsi őrmester ur.

— Hát most jó-e öcsém? kérdi tőle újra, miközben megforgatja a regruta fején a csákót úgy, hogy az eleje hátra, a hátulja meg előre néz.

— Most is csak kicsi őrmester ur.

— No majd mindjárt jó lesz fiam.

Ezzel feláll egy székre, nagyot üt öklével a csákóra, hogy szikrákat hány a regruta szeme, a csákó pedig mint valami vaspánt, rászorol a fejére.

— Hát most jó-e fiam?

De erre már ész nélkül felel a regruta:

— Igenis jó őrmester ur!

Puskát, borjút meg a többi csak ezután kapnak. Két óra alatt már mundaiban állnak valamennyien. Edes apjuk, édes anyjuk már most se ismerne rájuk. Nem esoda, hiszen ők maguk is alig ismernek egymásra. Egyformák valamennyien, mint a ma született gyermek. Kék sapka, kék nadrág, patkós sarku, szeges talpu bakancs van mindegyikén. Rengeg móbón kopog, félelmesen csattog a lépése mindnyájuknak.

Őrmester ur Solyom tetőtől talpig újra végig vizsgálja a regrutákat. Mind-egyiken talál valami hibát, valami igazi-

— **Vizbefulás.** Kovács Iván felsőlendvai születésű arató, Drávatamási községnél társaival a Drávába ment fürödni. s fürdés közben elkapta a víz sodra úgy, hogy rögtön elmerült, — társai még segítségére sem siethettek. Holttestét Tót ujfalu község határában fogták ki.

— **A barcsi asztalos szakcsoport** már évekket ezelőtt megismerve a korintó szavát egy a munka és nehéz munkás viszonyokat hosszabb tárgyalások után elhatározta, hogy szövetkezeti alapon egy társas műhelyt alakít és hogy közös munka erővel nagyobb munkát is vállalhasson és végezhesen a m. kir. kereskedelmi miniszteriumtól a társas műhelyhez szükséges gépek megadását kérte. Végül a sok után járásnak meg van az eredménye, mert a kereskedelmi miniszter ur a szakcsoport kérelmét méltányosnak találta és részükre 20.000 korona értékű gépek kiadását rendelte.

— **Helyre igazítás.** Lapunk múlt számában megemlékezés történt a tarnócai Olvasó kör által tartott, tekeversenyvel egybekötött nyári tánc mulatságáról, de tévedésből a felül fizetők névsora nem lett közölve, tehát az alkalommal helyre igazítva közöljük a felül fizetők névsorát. Melis és Pintér Szombathelyről 10 kor. Molnár Emil 8 kor. öz. Jeki Istvánné 7 kor. Cochard Jeanne 2 kor. Blum D. Cseke Bálint, Dorner Pál, Gyarmati N. Fekete V. Radics Mátyás, Ratarics Géza, Skergula Ferencz, Mondschein N. és Unhart Margit 1—1 kor.-val. Amidőn nevezetteknek kegyes adományaiért a kör nevében hálasköszönetünket nyilvánítjuk egyúttal elismerésünket fejezük ki Keglevich István és Harant Béla uraknak a mulatság sikeres rendezéseért és Klubcsár Mátyás urnak a kerti helyiség izléses díszítéseért. Éltesse őket az Isten soká.

— **Alaptalan vádaskodás.** Lapunk múlt számában megjelent „Alaptalan vádaskodás” című cikkünkre vonatkozólag Holczer Fülöp megjelent szerkesztőségünkben és kijelentette, hogy feljelentését hivatalos okiratokkal tudja bizonyítani. Ez ideig Holczer följelentésére semmi féle végzést nem kapott, így egyelőre vádját alaptalannak nyilvánítani nem lehet.

— **Vásáráthelyezés.** A miniszter megengedte, hogy Nagyatád nagyközségben a szeptember 9-ére eső vásár kivételesen szept. 12-én tartassék meg.

— **A Dráva szabályozása Zákány és Barcs között.** A Dráva szeszélyes

utu, sebes vize igen sok kárt okozott eddig Somogyvármegye lakosságának különösen Barcs és Zákány között. A Dráva ugyanis egyre változtatja a medrét, aminek következtében egyik másik helyről nagy mennyiségű földet hord el. Örtilos, Vizvár és Zákány községek határaiból az utóbbi időben mintegy 200 hold földet vitt el a Dráva. A termékeny földekért nagyon súlyos, tisztára meddő földeket kaptak eddig kárpótlásul a károsult gazdák. A Dráva örökös földtolvajlásának veszedelme most véget fog érni, mert ezentul nemcsak Barcstól kezdve, de már Zákánytól kezdve szabályozott mederbe szorítják a Drávát. A Dráva szabályozási munkálatait Barcs és Zákány között a napokban Jösch János eszéki folyammérnök és Krausz Alajos folyammérnöki fővigyázó vezetésével 200 munkás megkezdte. Egyelőre csak az anyag gyűjtéssel foglalkoznak. A szabályozást csak augusztus végén kezdik meg és két-három évig fog tartani a munka. A Drávát olyképpen szabályozzák, hogy Zákánytól kezdve már hajózható legyen.

— **A barcsi gazdasági ismétlőkölönál** elrendelte a miniszter, hogy kézi munka szaktanítót is alkalmazzanak.

— **Szülők figyelmébe** ajánljuk Rőser tan és nevelőintézetét Budapesten (alapított 1833 ban). E kitűnő hírnévnek örvendő intézet magában foglal 3 osztályú felső kereskedelmi iskolát, mely teljesen egyenrangú az állami, községi és testületi felső kereskedelmi iskolákkal és 4 osztályú polgari iskolát. Bizonyítványai államérvényesek és az egyéves önkéntességre jogosítanak. Vidéki tanulók az iskolákkal kapcsolatos Nevelő internátusba felvétetnek. Értesítést küld Rőser János igazgató, Budapest, VI., Aradi-utca 10.

— **Egy örült asszony öngyilkossága a kórházban.** Till Ignác szigetvári bognár gazdaasszonya öz. Szebényi Istvánné szül. Frich Erzsébet, bizonyos örökösödési dolog miatt hirtelen megörült. A boldogtalan asszonyt bezállították az ottani kórházba, hol egy külön cellába helyezték el, mert dühöngött, mindazonáltal ügyeltek rá. De egy örületlen pillanatban éjnek idején míg az inspekciós irtalmas nővér kiment, addig az ágy vasára zsibkendőjénél fogva felakasztotta magát és meghalt.

első kötelessége, hogy ne köszönjön a kapitány urnak.

Komorovesák kapitány urat egyszerre előntette az epe. Jobbkezelével mérgesen sodorintott egyet bajuszán, balkezelével kardját verte a padlóhoz, miközben kegyetlen káromkodásra fakadt.

— **Micsoda bagázs ez? Micsoda ostoba nép?** És én ezekből neveljek jó katonákat? Ilyen emberekkel menjek én az ellenség ellen? Őrmester próbálja meg, vegye munkába őket. Dolgozzon velük éjjel nappal, hátha tud belőlük valamit faragni. Nektek pedig csak annyit mondok hogy négy hét múlva újra visszajövök és ha még akkor is ily számok lesztek, valamennyiteket kikötetlek.

Ezzel ott hagyta a regrutákat. Szavát megtartotta, feljűk se nézett négy hétig.

Őrmester ur Solyom egész komolyan hozzáfogott a regruták kiképzéséhez. Munkájában az altisztek s az öreg katonák segítettek. Kora reggeltől késő estig állni, meg járni, tanultak. Mert a katona állni is, járni is újra tanul. Olyan állással és járással, a milyen a közönséges emberé, nem lehet megverni az ellenséget. Ahhoz parádé-mars szükséges. Mi a parádé-mars?

Ezt nem lehet csak úgy könnyen megmagyarázni. Fel emeled a lábád a földről, olyan magasra, mintha kádba akarnál lépni, aztán kinyújtva, lecsapod a földre, olyan erővel, hogy a kavicsok

tani valót, amiért kegyetlenül összeterelemi szegényeket. Aztán újra kioktatja őket, hogyha megérkezik a kapitány ur, s ő haptákat kiált, mint a sóbálvány, olyan mereven álljanak a glédában. A száját ki ne nyissa köszöntésre egy se, mert egy pofonnal úgy betapasztja, hogy valamennyi fogát lenyeli ebédre. Ha pedig valamelyikhez szólana a kapitány ur, az keményen szalutáljon s okosan feleljen a kérdésekre.

Komorovesák kapitány nem soká váratott magára. Nagy kardesörtetve megérkezett. Sapkáját mélyen a szemére huzta, bajuszának egyik felé felfelé, másik felé lefelé ágaskodott. Meghallgatta az őrmester jelentését s megszólította a gléda végén álló nagy legényt. Keményen reccsgett a hangja, mint a trombita.

— No tudod e már, mi a katona első kötelessége?

A nagy tató tanácstalannal állt, s kétségbeesett pillantást vetett őrmester ur Solyomra, a ki a kapitány ur háta mögött állott. Az őrmester mérgesen integetett neki, hogy szalutáljon, s hogy feleljen. Vári Szabó János, így hívták a nagy tatót, azonban nem értette, mit integet neki az őrmester ur. Zavarában levette sapkáját, végig törölte vele verejtéktől gyöngyöző homlokát, s mély öblös hangon válaszolt a kapitány urnak.

— Igenis, tudom. Az a katona leg-

CSARNOK.

Válasz C. cikkére.

Az én nevem ugyan nem Margit, de sejtem, hogy e cím alatt írt sorok mégis nekem vannak szánva.

Mint írja kellemes szatírának találja e nagy ellentétet, hogy zeneszó, vidám kacaj, tánc közben engem elégius gondolatok foglalkoztatnak.

Igaza van! Különös a mai korban ha egy leány az én koromban folyton a hervadásról, és mulandóságról kesereg, de... lássa én csak ilyen vagyok!

Ugy jártam mint a kis ibolya mely kora tavasszal, bátran, mosolyogva tárja ki kelyhét a mosolygó napsugár esőkéjára és nem is sejtí mily rövid az élete, mert már pár perc múlva elsívít felette a zord, hideg szél és még mielőtt becsukhatná kelyhét, illatos szirmait hervadtan, szét tépve viszi tova a szél.

Engem is mint a kis ibolyát, még mielőtt tudtam volna mi történik velem, szíven talált az emberek iróniája és nekem nem volt annyi lelkiereőm, hogy túltettem volna magamat mindenem, s mit sem törődve a szánalmas mosolyokkal, törekedtem volna felfelé, túl a hétköznapiasságon az ideális magasságba oda, a hova most már szárnya szegett lelkem csak sohajait küldi.

Ha Ön akkor ismert volna, és mondta volna, hogy az emberek bírálata nem mindig mérvadó és igazságos még ha nagyságos asszonyoktól ered is, a guny pedig nem egyéb önérdek és irigység, mely csak gunynak látszik, akkor talán nem jártam vidám arccal jó kedvűen a bostont akkor, mikor a lelkem kesereg.

Látja! azért, nem tudok én napsugaras, szép, derűs bohóságokat írni, hanem a hervadásról, mert szerintem táncolni lehet ha nincs is jó kedvünk, de... írni, arról a mit nem érezünk, soha...

árfolyamok nagyobbára csak lényegtelen változásokat szenvedtek. Kivételt képeztek a magyar jelzáloghitelbank részvényei, melyek nagyobb realitások folytán a múlt héttel szemben kb. 16 koronányi esőkké nést szenvedtek. Ezen eladásokat részben a jelzálog-üzlet kedvezőtlen helyzetével, részben pedig azon körülménnyel hozzák összefüggésbe, hogy a legutóbbi rendkívüli közgyűlés alkalmából nagymennyiségű részvények vásároltattak az egyes érdeklőrök által, melyek most forcirozva eladásra kerülnek.

Az egyretartó pénzdrágaság kedvezőtlenül befolyásolja a befektetési értékek piacát, ahol különösen a 48 százalékos magyar koronajáradék 3-4 százalékos árfolyamesőkkenése öltik szembe, s ezzel párhuzamosan a 4 százalékos magyar földtehermentesítési kötvények is voltak árverésnek alávetve.

A sorsjegypiac ugyancsak a pénzviszonyok nyomasztó hatása alatt továbbra is el van hanyagolva, csak a kisebb sorsjegyek egyes nemei iránt mutatkozott bécsi oldalról érdeklődés.

A hét nevezetesebb árfolyamváltozásai a következők voltak.

	aug. 1.	aug. 8.
400-os magyar koronajáradék	92.80	92.—
Magyar hitel részvény	752.—	750.—
Magyar jelzáloghitelbank részvény	476.—	460.—
Salgótarjáni köszénbánya részvény	576.—	573.—
Adria tengerhajózási részvény	416.—	408.—

Nyilttér.*

Válasz Scheffer Márkusznak.

Olvasom a cipészek szaklapjához intézett sorait s azok azért nem érintenek kellemetlenül, mert épen öntől erednek. Jól tudom én, hol szorít a bakancs. Nem az általam kibocsátott, reklámnak nevezett szövege fáj önnek, hanem az, hogy én is ott nyitottam üzletet, ahol önnek nincs kedvére. Ugy látszik, éri erejének gyenge és képességének elégtelen voltát, mely szerint a versenyt velünk, lelkiismeretes iparosokkal a tisztesség keretén belül megvívni nem tudja s gőgös hencseregése és beteg képzelődése oly tőrre ragadtatja magát, ahova én önt követni nem akarom.

halsz bele. Itt van két khinipor. Az egyiket itt mindjárt vedd be, a másikat meg éhomra lefekvés előtt.

A két legény csodálkozva összenézett. Ezt észrevette az orvos ur s Vári Szabó Jánosnak rögtön be kellett vennie a khiniport. Átkozott keserű lehetett, mert egészen eltorzult az arca tőle.

Nem volt pedig min csodálkozniok. Mindenki tudta az ezredben, hogy az öreg doktornak csak két orvossága van: a khinin, meg a könnyű bakancs. S azt is tudta mindenki, hogy ezt a kettőt rendszeren elszokta cserélni. Szándékosan tévesztette-e össze, vagy sem, annak csak ő volna a megmondhatója. Az azonban bizonyos, hogy rendkívül nagyra volt a tudományával.

Hogy azonban az ezrednél egészen más véleménynyel voltak felőle, azt legjobban bizonyítja az, hogy egészen természetesnek találta mindenki, mikor két év múlva megbukott a törzsorvosi vizsgán. Az öreg ur pedig ezen végkép elkeseredett. Először leszamarazta a vizsgálóbizottság tagjait, aztán ledobta magáról az uniformist, kardját a földhöz csapta s beadta lemondását. Feléje se nézett többet az ezrednek, nem bucsuzott el még a kapufélfától se.

Most valahol a vidéket boldogítja a praxisával.

Ugy látszik, ön azon tucat emberek közé tartozik, akik valami benső lelki örömet éreznek, ha nevüket nyomtatásban megjeleníteni látják, bármi sületlen dolgokat mondanak is. Nem az a lényeges, amit az értesítés mond, mert ez csak formáság hanem a tudás, az ész és a képesség a fő s hogy kettőnk közül melyikben van ebből több, az kérdés tárgya nem lehet. Versenyre hát velem Scheffer ur s ne féljen, marad még önnek is kenyér, ha dolgozni fog, de hogy mesterségemet ott üzzem, ahol nekem tetszik, abba a semmin és a tojás héj után önnek van legtöbb beleszólnivalója. Bármit mond vagy ír is, azzal vajmi keveset törődöm, de mért is hederitenék rá, messze vagyunk egymástól. Ön a földön, én a menyországbans ha még úgy erőlködnék is, hangja még sem hallatszik oda.

Fischer Márkusznak Barcs.

*E rovatban közlöttekért nem vállal felelőséget a szerk.

Big csak apró legényvagyok.
Parigóságától durvadok,
És pedig hiúgyok el nekem.
Knypp-kávénak köszönök.

Valódi csak az eredeti csomagokban Kathreiner névvel.

Ne használja senki keverék nélkül az izgató gyarmatkávé!
Kizárólag a Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé bizonyult a legjobb pótkávénak, mely könnyen emészthető, tápláló és védekező, miáltal előmozdítja az egészséget.

Gyermekeket már csak a Kathreiner-re szoktassuk.

KÖZGAZDASÁG.

A „Hermes“ Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság Budapest, heti jelentése a tőzsddeforgalomról és a pénzpiacról.

Budapest, 1907 augusztus 8.

A budapesti tőzsdén a lefolyt héten csendes mederben folyt az üzlet, és az

felreptüljenek talpad alól a kaszánya tetejére. Ezt cselekedd minden lépésnél, mert ez a parádé-mars. Vigyázz azonban, hogy a föld megremegjen lábad alatt, a kavicsok kopogjanak a kaszánya tetején, mert ha nem, úgy rossz a parádé-mars s őrmester Súlyom leszedi rólad a keresztvizet is. Azzal, hogy lábad feltörök, vagy eltörök, ne törődj semmit. Ott van az ezredorvos ur, helyre hozza az, ha bajod történik. Mint ahogy helyre hozta a két első beteget is.

Az egyik beteg egykereskedőlegény, a másik Vári Szabó János volt. Azt látgyötörte, ennek lábát törte fel a bakancs. Egy reggel mindkettő az ezredorvos elé ment. Kevés szavu, goromba beszédű, öreg ember az ezredorvos. Nagyon tudományos lehet, mert egészen kopasz a koponyája. A két legényt először cudarul összeszidta, hogy milyen nyomorult, satnya népség, aztán megkérdezte a kereskedőlegényt?

— Mi bajod?

Alálassan jelentem lázam van.

— No az nem nagy baj! Most rögtön takarodj a százhadhoz, huzz a lábakra könnyű bakancsot s egy álló hétig le ne vedd!

— Hát neked mi bajod? — kérdezte Vári Szabó Jánost.

— Regemené ár orvos urnak jelentem alálassan, a lábamfáj. Feltörte a bakancs valami flastrom kéne rá.

— No ez se nagy baj. Ne félj nem

Irodaáthelyezés

Ezennel van szerencsém üzletfeleimet és ismerőseimet értesíteni, miszerint 25 év óta fennálló

hirdetési irodámat f. é. augusztus hó 1-én Budapest VII., Károly-körnt 13. I. em. helyeztem át.

Kitünő tisztelettel Eckstein (Elek) Bernát hirdetési irodája

Budapest VII., Károly-körnt 13. I. em. Telefon 36-24.

Rőfös segéd

Szeptember 1-ére belépésre kerestetik.

Magyar, német esetleg a horvát nyelv ismerete megkívántatik, ugyszintén azonali belépésre egy tanonc is felvétetik.

Ajánlatok

Leopold Fuchs & Co.

céghez Slatina intézendők.

